

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Studijní obor: **Anglická a americká literatura (jednooborové navazující studium)**

Název práce: **Analýza českých překladů názvů raných anglických dramat (do r. 1850)**

Autorka práce: **Bc. Hana Pechová**

Vedoucí diplomové práce: **Mgr. Tomáš Jajtner, Ph.D. et Th.D.**

Stručná charakteristika práce

Práce Hany Pechové se věnuje problematice překladů názvů divadelních her, tématu, které je na pomezí literární vědy, lingvistiky a translatologie.

První část se zabývá významem tématu, resp. jeho opomíjením v pracích všech tří zmíněných oborů. Uvádí nás do „poetiky literárního titulu“ od antiky na počátek romantismu (1. kap.), do typologie literárního titulu, kde autorka věnuje zvláštní pozornost vztahu titulu a obsahu dramatického díla podle žánru. Rozsáhlá třetí kapitola pak je exkurzem do dějin dramatického překladu od generace Vlastenského divadla konce 18. a počátku 19. století po významné i méně významné překladatele současné (Hilského, Joska, Rubáše či Drábka). Čtvrtá kapitola tematizuje důležitost i meze překladatelské tradice. Analýza postupuje podle generací, o nichž byla řeč v předchozí kapitole. Autorka tu čerpá zejména z vynikající práce brněnského anglisty a překladatele P. Drábka *České pokusy o Shakespeara* (Brno 2012). Pátá kapitola analyzuje překlady názvů dramát Shakespearových, 6. kapitola pak ostatní dramatická díla období, které kolegyně Pechová vymezila v titulu své práce: je tu tedy řeč o překladech středověkých moralit a mystérií, rozsáhlejší pasáž o alžbětinském dramatu mimoshakespearovském, dramatu restauračním, komedii mravů 18. století, konečně pak o dramatu preromantickém a romantickém. Zde autorka využívá databázi KAPRADÍ (*Knihovna překladů raného anglického dramatu*, která vznikla na Katedře anglistiky a amerikanistiky FF MU v Brně). Závěrečná část – 8. kapitola – shrnuje celou práci. Soustředí se přitom jak na vztah titulu a obsahu dramatického díla, tak na vývoj překladatelské tradice u textů staršího anglického dramatu. V tom smyslu se autorka snaží odpovědět na dvě hypotézy z úvodní teoretické části (str. 20-21), totiž že „název literárního díla, případně jeho překlad, už svou formální podobou signalizuje dobu, v níž vznikl, a zároveň tím vypovídá i o dobových faktorech, jež jeho vznik podmiňovaly“ a že „samotný název literárního díla zařazuje dané dílo také z hlediska žánru“. Kolegyně Pechová se tu snaží podat plastický obraz celého tématu z hlediska všech tří oborů, na nichž je diplomová práce postavena: translatologicky (vývoj překladatelské teorie a praxe), lingvisticky (vývoj jazykových norem a jazyka obecně) i literárně-kriticky s ohledem na význam titulu dramatického díla.

Celkové zhodnocení

V první řadě je třeba říct, že se jedná o velmi pečlivě rešeršovaný text, který zpracovává jak poměrně rozsáhlou databázi vlastních titulů, tak sekundární literaturu ze všech tří zmíněných oborů: literární vědy, translatologie i lingvistiky. Autorka se mezi všemi těmito rovinami pohybuje jistě, promyšleně postupuje od základního teoretického

„vymezení terénu“ k vlastní analýze, téma se otevírá a postihuje v přijatelné šíři, včetně odborných diskuzí o různých aspektech překladu názvů. Přestože Pechová hodně čerpá z dostupné sekundární literatury, není to text pouze kompilační, autorka výklad komentuje vlastními postřehy a exkurzy do nejrůznějších oblastí. V tom smyslu by určitě bylo zajímavé uvažovat o jeho rozšíření a prohloubení – jak metodologickém, tak materiálním - a nabídnout ho poté v podobě kvalifikační práce pro vyšší akademický grad. Požadavky kladené na diplomovou práci tato práce naplňuje v míře vrchovaté.

K vlastní obhajobě je možné se více zamyslet nad souběhem obou hypotéz:

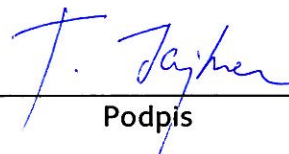
- 1) translátologicko/lingvistické a literárně-kritické: je možné posouvat, resp. měnit a projasňovat žánrové rozlišení titulu „volnějším“ překladem? Kde jsou meze „překladatelského tvoření“ v tomto ohledu?
- 2) Podobně zajímavé téma je bezpochyby i pojem překladatelské tradice a jejich posunů. Jaké jsou hlavní nesnáze, příp. výhody opuštění překladatelské tradice? Jak je to s „kulturním osvojováním“ starší anglické kultury v překladech dramát té doby (zajímavý, jakkoli poněkud archetypální je tu překlad názvu Shakespearovy komedie *A Midsummer Night's Dream*).
- 3) V čem je překlad názvů současnějších dramát (tj. po roce 1850) jiný? Jaké dynamiky se tu rozhrávají?

Práci Hany Pechové samozřejmě **doporučuji** k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: **v ý b o r n ě**

18. srpna 2016

Datum

Podpis